

anden Uffikkelighed paa Gaderne i Kjøbenhavn af 10de Januar 1685 §§ 7 og 8 og Pl. af 19de Juni 1790, jvfr. Pl. 5te Jult 1794. Man har troet at kunne affatte Regelen om dette Punkt i saa korte og almindelige Ord, som her er skeet, uden at gaae ind i en større Detail med Hensyn til de enkelte Handlinger, hvorved Passagen kan forulempes, da Afgjørelsen heraf dog i det Hele maa overlades til Politiet, uden hvis Samtykke ingen Deel af Gaden maa affærres, og som vil have at vaage over, at Gaden og Fortouget ikke spærres i en større Udstrækning eller i længere Tid, end nødvendigt, og at de, der passere Gaden, ikke udsættes for Fare eller for Ubehageligheder, som ved passende Foranstaltninger kunne forebygges. Det er navnlig fundet uforndøent, specielt at udhøve, at Lømmer, Steen eller andre Materialier ikke maae henlægges paa Gaderne, hvorom det i Forordningen af 10de Januar 1685 § 7 hedder, at dette kun maa skee, hvor Gaden er saa vidt, at Sligt ikke kan hindre 3 Bøgne mageligt at kjøre i Gaden, da Politiet ogsaa med Hensyn til dette Punkt i hvert enkelt Tilfælde maa afgjøre, hvorvidt Saadant kan tilstedes, jvfr. Forordningen af 7de Mai 1777 § 14. Ligesaalidet har man anseet det nødvendigt at bestemme, at, hvor der ved Bygningsforetagender skeer saadanne Udgravninger, som kunne medføre Fare for Forbigaaende, disse Steder behørigt skulle indfædes, og at der i disse og lignende Tilfælde skal om Natten anbringes de fornødne Lygter, eller at, ved Bygningers Nedbrydelse, Muurgruset ikke maa nedkastes paa Gaden, men skal nedføres i lukkede Kender eller paa anden Maade, hvorved Passagen ikke forulempes o. s. v. Det er dog ikke muligt at angive alle de Misbrug, der i saa Henseende kunne finde Sted, og naar man indlod sig paa en saadan Dypregning af enkelte forbudne Handlinger, kunde det let forstaaes saaledes, som om alle andre ikke navngivne Handlinger vare tilladte, uagtet disse kunne være ligesaa forulempende for Passagen som de udtrykkelige nævnte. Man maatte derfor i hvert Fald gjøre en almindelig Tilføielse om, at ogsaa andre lignende Handlinger efter Politiets Bestemmelse kunde forbydes, men derved vilde da

hvi Dypregning tabe sin Betydning. Ligesom Tilfælde til Gadens Affpærring skal meddeles af Politiet, saaledes maa ogsaa Afgjørelsen af de i den Anledning og med Hensyn til Passagens Forulempning og Stilladsernes Bestaenhed og Anbringelse m. m. opstaaende Spørgsmaal henhøre under Politiet, og Vedkommende for Overtrædelse af de derom givne Forrifter blive at ansee ved Politikretten.

Udkastets § 3 foreskriver iøvrigt kun Gadens Indhegning ved Nedbrydelse eller Hovedreparation af ældre Bygninger, hvorimod det ved mindre Reparationer, Tages Udbedring og deslige maa være tilstrækkeligt, at der paa den hidtil brugelige Maade anbringes Lægter paa Fortougene til Adbarrel for de Forbigaaende, da den Maade, der omtales i Forordningen af 10de Januar 1685 § 8 ved Udskifning af Loftshullet eller Taget af en Stang, hvori hænges en Steen eller Andet i en Snor saa langt ud over Gaden og saa nederligt, at en gaaende Mand kan række deryp til, ikke er henftgsmæssig og heller ikke i Praxis anvendes. Det maa imidlertid ogsaa her i hvert enkelt Tilfælde af Politiet bedømmes, om Reparationen er af et saadant Omfang, at der bør anbringes Rækværk foran Bygningen, eller om Afviisningen kan skee paa den nysnævnte Maade.

Forfaavidt Pl. af 19de Juni 1790 ogsaa handler om Binduers Afbenyttelse til Barers Dp- og Nedheisning og Straf for de Misbrug, der i saa Henseende maatte begaaes, vedbliver den naturligtvis fremdeles at staae ved Magt.

ad Udkastets § 5.

Allerede en gammel Forordning om Kjøbenhavns Gader og Bygninger af 27de Februar 1683 § 4 indeholder den Bestemmelse, at, hvis Noget eter en Plads til Gaden, som han enten til Gaardsrum eller Have ikke kan undvære, da maa saadan Plads ubebyggt forblive, naar Gieren ikkun det, som ligger ud til Gaden — dog ikkun i de vigtigste og i de daværende Gader, som findes angivne i Forordningens § 1 — med Brandmuur og ikke med Plankeværk lader indelutke.